

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ

Al. Marcinkowskiego 3, 61 - 745 Poznań

Poznań, dnia 13 listopada 2024 r.

D/KO.UH.8361.77.2024

ZPO

Małgorzata Saukens
MARDEX MAŁGORZATA SAUKENS
BISTRO POLIGON
ul. Konwaliowa 4/2
62-303 Bierzglinek

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 40a pkt 1, art. 40b ust. 1 pkt 1, ust. 2 i 4 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. *o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 433 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego

wymierza

przedsiębiorcy Małgorzacie Saukens, działającej pod firmą: MARDEX MAŁGORZATA SAUKENS, BISTRO POLIGON, ul. Konwaliowa 4/2, 62-303 Bierzglinek, NIP 7841469621, karę pieniężną w wysokości 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100), wynikającą z art. 40a pkt 1 ustawy za niewykonanie obowiązku określonego w art. 3b ust. 1 ustawy.
Należność wynikającą z wymierzonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o jej wymierzeniu stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu Delegatura w Koninie, działający na mocy upoważnienia do przeprowadzenia kontroli z dnia 24 czerwca 2024 r. nr D/KO.UH.8361.77.2024, przeprowadzili w dniach od 24 do 28 czerwca 2024 r., kontrolę w Bistro Poligon, ul. Górna 15 A, 62-400 Strzałkowo, prowadzoną przez przedsiębiorcę: Małgorzatę Saukens, działającą pod firmą MARDEX MAŁGORZATA SAUKENS, BISTRO POLIGON, ul. Konwaliowa 4/2, 62-303 Bierzglinek, NIP 7841469621.
Jak ustalono, kontrolowany przedsiębiorca prowadzi jednostkę gastronomiczną, w której oferowane są żywność i napoje pakowane przez tego przedsiębiorcę w produkty jednorazowego

użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami. W ramach podjętych czynności kontrolnych sprawdzono rzetelność obsługi konsumentów oraz przestrzeganie przez przedsiębiorcę obowiązku wynikającego m.in. z art. 3b ust. 1 ustawy, tj. pobierania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego napoje lub żywność w tych produktach, zwanej dalej "opłatą". Zakup kontrolny na wynos obejmował 4 potrawy oraz 2 napoje, które zapakowane zostały w pojemniki oraz kubki jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego (kubki były przykryte wieczkami z tworzywa sztucznego), będące opakowaniami, przy czym należność pobrano jedynie za 4 opakowania (zamiast 6). W wyniku rozliczenia zakupu kontrolnego ustalono, że od inspektorów nie pobrano opłaty za dwa opakowania zawierające tworzywo sztuczne. Na wydanych inspektorom paragonie fiskalnym nie odnotowano należności za 2 opakowania jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego, w której zgodnie z wyjaśnieniami kontrolowanego, zawierana jest opłata za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.

Niepobranie opłaty stanowi naruszenie przez przedsiębiorcę art. 3b ust. 1 ustawy, zgodnie z którym, „Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty, jest obowiązany do pobrania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego te produkty lub napoje lub żywność w tych produktach, zwanej dalej "opłatą". Zgodnie z załącznikiem nr 6 do ustawy: „Do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych podlegających zmniejszeniu stosowania zalicza się:

- 1) kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka;
- 2) pojemniki na żywność, w tym pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:
 - a) przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,
 - b) zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz
 - c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzenie, gotowanie czy podgrzewanie- w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność.”.

Zgodnie z treścią art. 3b ust. 4 ustawy nadzór nad przestrzeganiem przez przedsiębiorców przepisów art. 3b ust. 1 - 3 sprawuje Inspekcja Handlowa na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312).

Jak wynika z art. 40a pkt 1 ustawy: „Administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto: wbrew przepisowi art. 3b ust. 1 nie pobiera opłaty od użytkownika końcowego nabywającego produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami.”.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadne jest wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej za niewykonanie obowiązków określonych w art. 3b ust. 1 ustawy. Pismem z dnia 15 października 2024 r., znak D/KO.UH.8361.77.2024 (data doręczenia stronie 17 października 2024 r.), organ zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. Stronę pouczone, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i co do przesłanek wymiaru kary

uregulowanych w art. 40b ust. 4 ustawy oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe, w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację art. 10 § 1 Kpa. Strona nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

Jak stanowi art. 40c ust. 1 ustawy, do administracyjnych kar pieniężnych nie stosuje się przepisu art. 189f Kpa.

Organ ustalił, że w sprawie nie wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 40b ust. 5 ustawy. Strona nie przedstawiła organowi dowodów i okoliczności wskazujących, że dochowała należytej staranności i uczyniła wszystko, czego można było od niej rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miała żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których strona nie mogła przewidzieć.

Zgodnie z treścią art. 40b ust. 4 ustawy: *„Przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu.”*

Oceniając stopień szkodliwości naruszenia oraz rodzaj i zakres naruszenia organ ustalił, że w należącej do strony małej gastronomii prowadzono sprzedaż potraw i napojów na wynos w produktach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, będących opakowaniami. Przedsiębiorca zobowiązany był czynić zadość wymogom wynikającym z art. 3b ust. 1 ustawy, które określają jednoznacznie obowiązek pobierania opłaty za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych określone w przepisach ustawy. Niepobieranie wymaganej opłaty istotnie wpływa na realizację celów ustawy, w szczególności w zakresie ochrony środowiska. Organ miał na uwadze, iż w przedmiotowej sprawie opłaty nie pobrano jedynie w przypadku 2 z 6 opakowań, prawdopodobnie z uwagi na błąd pracownika, a w cenniku była uwidoczniła informacja o opłacie za opakowania na wynos. Organ uwzględnił także, iż zakres działalności strony nie jest znaczny, należy ona do grupy mikro-przedsiębiorców. Analizując stopień przyczynienia się strony do powstania naruszenia prawa organ zważył, że kontrolowany przedsiębiorca, działając na rynku jako podmiot profesjonalny, ma obowiązek znać i stosować aktualnie obowiązujące przepisy prawa. Strona powinna była dołożyć należytej staranności, aby działalność gospodarcza była prowadzona zgodnie z prawem.

Odnosząc się do okresu naruszenia, organ wziął pod uwagę, iż art. 3b ust 1 ustawy wszedł w życie 24 maja 2023 r., natomiast z dniem 1 stycznia 2024 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 grudnia 2023 r. w sprawie stawek za produkty jednorazowego użycia z tworzyw sztucznych będące opakowaniami (Dz.U. z 2023 r., poz. 2679). Strona zatem miała co najmniej pół roku na zapoznanie się i wdrożenie obowiązujących przepisów prawa. Co więcej, kontrola została poprzedzona zawiadomieniem o zamiarze jej przeprowadzenia, w którym wskazano jej zakres przedmiotowy, mimo to, strona zaprzestała naruszeń dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Organ uwzględnił także, że przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zastosował środki w postaci wymierzenia kary pieniężnej w dolnej granicy ustawowej wysokości kary, odpowiednio do stopnia naruszenia obowiązków i stanu faktycznego sprawy, tj. 500,00 zł z tytułu niepobierania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego napoje lub żywność pakowane przez przedsiębiorcę w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami.

Zgodnie z treścią art. 40b ust. 6 ustawy należności z tytułu administracyjnych kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz.U. 2023, poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 312 z późn. zm.) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. *o postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2505 z późn. zm.) w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

- 1) Strona;
- 2) BA;
- 3) a/a.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Elżbieta Welnitz-Kudła

